

Treball ordinari i com s'ha de santificar (VI): assistent escolar

La Lucia es va dedicar a cuidar els seus fills fins que ja no els va tenir a casa i va decidir presentar-se en un concurs públic per ser assistent escolar.

22/01/2021

“Vaig començar a treballar quan tenia cinquanta anys —explica la Lucia—, perquè fins aquell moment m’havia dedicat a temps complet a la

família”. Mare de set fills i àvia de deu nets, la Lucia viu amb el seu marit i la seva filla petita a la província de Trento. “Per permetre que tots els nostres fills estudiessin —explica la Lucia— l’any 2007, quan tenia quaranta-nou anys, em vaig inscriure en un concurs públic com a conserge, una professió que més tard va canviar el nom pel d’assistent escolar”.

A dia d’avui, la Lucia treballa a temps parcial, amb un contracte a temps definit, però és feliç, perquè sempre ha tingut tot el que necessitava per cuidar la seva família: “Quan semblava que tots els recursos s’havien esgotat, sempre hi va haver un petit punt d’inflexió positiu que ens va permetre avançar”.

El primer impacte amb el món laboral va ser força dur, especialment per la pressió social:

“Vaig començar a treballar en una institució pública, —recorda la Lucia — i per primera vegada em vaig sentir una mica avergonyida, perquè la feina de conserge és una feina humil, i als pobles petits tothom ho sap tot de tothom. Però després vaig començar a apreciar les petites, però nombroses alegries de la feina, especialment el contacte amb moltes persones: pares, mestres, nens i persones de les oficines administratives.

Tenir tants fills i nets va ser per a mi com passar d'una gran família, la meva, a una de molt gran, la de l'escola”. La Lucia, que és supernumerària de l'Opus Dei des de fa dos anys, ha treballat com a assistent escolar durant els últims tretze anys en diverses escoles: “Prefereixo treballar a les escoles de secundària, perquè la feina requereix menys esforç i els nois i les

noies són més comunicatius,
l'ambient és més estimulant”.

Tots coneixen el món del personal
escolar des de fora, però com és la
vida a l'altre costat del passadís?

“L'ambient professional és molt
variat, perquè hi ha col·legues que no
tenen una educació escolar bàsica, i
d'altres que tenen un títol
professional. Hi ha moments en què
la feina és exigent, sobretot a les
escoles més petites i amb menys
personal. Per exemple, quan cal
netejar tots els salons i les oficines
abans de l'estiu.”

“De vegades, passo temps sola a la
meva oficina, perquè ja no hi ha
feina per part dels professors o de les
oficines. En aquests moments
aprofito per resar algunes avemaries
per l'escola.”

“Fa poc temps que soc a l'Opus Dei —
conclou la Lucía— tot i que fa
diversos anys que rebo formació

cristiana. M'agrada molt la tranquil·litat d'una fe que parteix de la consciència de sentir-se i saber-se fills de Déu. Així sé que res del que em passi no es perdrà.”

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/article/treball-ordinari-i-com-sha-de-santificar-vi-assistent-escolar/> (19/01/2026)